

Ezeket akarja a sajtókamara szervezete, — illetve a VHOSz. A legveszedelmesebb terv, amely ellen — jelen formájában — minden tisztességes hírlapírónak protestálni kell. Bornirt léhaság, hogy diszkamarát akarnak csinálni, ahelyett, hogy az újságírók anyagi, szociális, társadalmi helyzetét rendeznék. Ahelyett, hogy a VHOSz. is meghallgatta volna, mit akarnak a hivatásos aktív újságírók, ahelyett jön ilyen linküggyel, ilyen holtstervezettel, mely újságíró kamara nevet viselne, magyar vidéki szokás szerint azért, mert háttérbe szorítaná az újságírókat.

A VHOSz. vagy nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy micsoda szervezet lehet egy kamara? Pedig elég példa van rá. Olyan diszfélé másutt az egész, melynek súlyát a tagok társadalmi, szociális helyzete, értelmisége adja meg. A kamara inkább tudomásul veszi a történeteket, nem pedig egyedül uralkodik. Az újságíró kamara: ez uralkodni akar. Ez egyszerűen befogadja a kiadókat, így — ez már lélektani és anyagi képesség — dirigálásra is segíti őket, a választmányba annyi kiadó jutna, mint ahány újságíró, tehát — több s a választmány egyik-másik ítélete ellen még föllebezésnek se volna helye. S az újságíró kamara akarja az álhírlapírókat terjesztetni, hivatalosan, mert a 4. §-al akarja behozni őket, ellenben az 5. §-sal a professzionista hírlapírókat szinte kizárja, mert a legtöbb ellen van valami sajtóperi, úgynevezett bűnvádi eljárás. Igaz, hogy a Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége is ilyen, mert szervezete miatt a legtöbb hivatásos újságíró nem is tagja. Így érthető, hogy a VHOSz. olyan sajtókamarát akar, hogy a mai szelleme oda bekerüljön, hogy az újságírókat még inkább kiszolgáltatassa. Sőt: a sajtókamarával meg akarnak szorítani minden újságírói fejlődést, minden függetlenséget, mindent, ami csak az újságírók érdeke.

A sajtókamara tervezett szervezete végte-

mondom, a könnyebb hozzáférhetőség bősztantott. Itt is bántott a nő színésznővolta folytán megnyitott kedvező perspektíva. Én elkészültem egy vadregényes, változatos, olykor súlyos gyalogsétára, amely talán nem is vezetett volna a végcélhoz, a csúcshoz s egyszerre szembe találom magam egy síkló-uttal, mely biztosan s kényelmesen vezet a cél felé. Dühös voltam s egész éjjel nem tudtam aludni.

Harmadnap találkoztam a nővel, Gervay Esztivel most már, aki sugárzó arccal jön felém.

— Láttam a nézőtéren. Szép, hogy eljött. Nos, hogy tetszettem?

— Kedves nagysád, meglehet, hogy maga kitűnő színésznő, de erre eddig a boszankodástól nem tudtam rájönni. Mikor tegnap megtudtam, hogy maga színésznő, becsapottnak éreztem magam. Mert bevallom, nekem nem a maga szemé, orra, szája, dereka, lába, keze, haja, mozgása, hangja, nézése kell vagy mindez nem elsősorban kell, hanem egy magában volt szellemi lény, egy csendes, szolid aészony, aki csak férjének, gyermekének él s nekem csak reszketve, této-vázva adja, esetleg, oda magát. Ezt a magában sejtett asszonyt, ezt a szelíd typut el- vesztettem, mikor tegnap rájöttem, hogy maga színésznő. Meglehet, hogy más körülmények közt, ép ezért, mint ilyenbe, szerettem volna magába. De most csallódtam s ezért nem is tudok többet magával beszélni. Bocsásson meg.

S hirtelen, alig köszöntve, otthagytam.

lentül demoralizáló. Az ilyen sajtókamara ellen minden hivatásos újságírónak küzdenie kell! Ugy kell tekintenünk ezt is, mint a VHOSz. legvakmerőbb és óriási veszedelmű támadását.

Városi bank, vagy fuzió a Szegedi Takarékszövetkezet és Hitelbank Részvénytársasággal?

— Részletek a Szegedi Gazdasági és Iparbank válságáról. —

(Saját tudósítónktól.) Amit pénzügyi körökben már hetek óta rebesgettek, bekövetkezett: a Szegedi Gazdasági és Iparbank válságba jutott. A gazdasági banktól sok pénzintézet megvonta a visszleszámitolási hitelt, a betét-tőkéből váratlanul nagy összeget kiszedtek, tehát elkerülhetetlen volt a krízis.

A publikum megfélemlítését növelte az a szerencsétlen körülmény, hogy Fényes Marcel, a bank vezérigazgatója, súlyos idegbaja miatt néhány nappal ezelőtt egy berlini szanatoriumba vonult. Fényes Marcel hirtelen elutazását kapcsolatba hozták a bank válságával és a legfantasztikusabb hírek keltek szárnyra. A valóság az, hogy a bank már hetek óta válságban vajdik és ebben a fázisban a bank megmentése érdekében való munkában összeroppant Fényes Marcel energiája. Mulasztás, szabálytalanság nem történt. Váratlan pénzügyi konjunkturák sodorták válságba a bankot.

A válság sikeres megoldása érdekében Zsilinszky Mihály v. b. t. t. a Gazdasági és Iparbank igazgatósági tagja, Róók Iván országgyűlési képviselő, az igazgatóság elnöke és Bantha Dezső dr. a bank ügyésze szerdán Budapesten jártak, hogy kieszközöljék az érdekelt fővárosi pénzintézetek támogatását. Berényi Pál, a Magyar Pénzügyi Szövetség elnöke az igazgatója volt a kíséretükben, aki magára vállalta a közbenjárást.

A kiküldöttek első sorban a Magyar Általános Takarékpénztárral tárgyaltak, amelynek a legnagyobb visszleszámitolási követelése van a válságba jutott bankkal szemben. A tanácskozáson abban állapodtak meg, hogy a Szegedi Takarékszövetkezet és Hitelbank Részvénytársaság vezesse a szanálási akciót.

A kiküldöttek eljárásuk eredményéről beszámoltak a Gazdasági Bank igazgatósági és felügyelő bizottsági ülésének, amelyen Berényi Pál, a Magyar Pénzügyi Szövetség elnöke, valamint Koós Elemér, a Szeged-Csongrádi Bank és Déry Béla, a Szegedi Takarékszövetkezet és Hitelbank Részvénytársaság vezérigazgatói is résztvettek.

Az ülésen megállapították, hogy a Gazdasági és Iparbank státusa a hitelezőknek aggodalomra nem ad okot. Ha a szanálási akció folyamán el is vesz a részvénytőke egyrésze — maximum ötven százalék — a hitelezők és a befizetők nem károsulnak.

Az ülésen elhatározták, hogy három szegedi bank, a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár, a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank és a Szegedi Takarékszövetkezet és Hitelbank képviselőinek részvételével megállapítják a bank vagyoni helyzetét, amely után végleges akció indul meg a bank megmentésére.

Mándy Lajos, a Magyar Pénzügyi Szövetség elnöke fölkérte az összes szegedi bankokat, hogy a szegedi pénzpiac megrázkódtatásának az elkerülése érdekében működjenek közre a szanálási akcióban.

A szerdai nap folyamán fölmerült az esze, hogy Szeged vásárolja meg a Gazdasági és Iparbank sülyedő árfolyamú részvényeit és alakítsa meg a Városi Bank-ot. Ebben az ügyben már meg is indult a tárgyalás. A kombinációk szerint az esetleges Városi Bank tőkéje is egy millió korona maradna, azonkívül a város fölépítené a Gazdasági és Iparbank épülőfélében levő bérpalotáját.

A Delmagyarország munkatársa e kombinációra vonatkozólag megkérdezte Lázár György dr. polgármestert, aki a városi bank tervére vonatkozólag ezt válaszolta:

— Gondolkozunk fölötté!

A másik kombináció, mint a leghitelesebb forrásból értesülünk, hogy a Gazdasági és Iparbank fuzióval a Szegedi Takarékszövetkezet és Hitelbank Részvénytársasággal. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság együttes ülése után bizalmas értekezlet volt, amelyen mind a két terv szóba került. A Hitelbankkal való fuzionálásnak több híve van, mert az könnyebben és rövidebb idő alatt keresztülvihető, mint a városi bank létesítése. Az utóbbi eshetőséget sok körülmény hátráltathatja, a Gazdasági banknak pedig minél előbb kell kibontakoznia a válságból.

A banknak két millió és négyszázezer korona betétje volt. Az elterjedt hírek következtében azonban a betétesek megrohanták a bankot, úgy hogy ma már egy millió koronával csökkent a betét-tőke. A betétállomány most körülbelül egy millió és négyszázezer korona. Ebből a városé háromszázhúszötözezer, az igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagoké hatszázezer, a kisebb betétvőké pedig majd ötszázezer korona.

A betétesek pénze — mondta a bank egyik vezetője — semmi esetre sem foroghat veszedelemben, mert öt és fél millió korona fedezet van a betétekre. A bank alaptőkéje ugyanis egy millió, a váltótárcája pedig négy és fél millió korona.

A Gazdasági Bank szerdán reggel beszámolt a fizetéseit. A médió alkalmából kétszáznyolcvanezer korona vált esedékessé, amelyből kétszáznegyvenezer korona budapesti érdekeltiség, negyvenezer koronát pedig szegedi pénzintézeteknél kellett volna beváltani. Egyelőre a betétesek sem kaphatják ki a pénzüket. A jelentkezők betétkönyveikre rávezették a fölmondást.

Koós Elemér, a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár vezérigazgatója a következőket mondta a Gazdasági Bank válságáról:

— A bank válságát váratlan pénzügyi konjunkturák okozhatták.

— A szegedi pénzintézetek — kérdezte a „Delmagyarország“ munkatársa — köztük a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár — szándékoznak cselekedni valamit a válság megoldása érdekében?

— A közbenjárásunk egyelőre még korai. A Gazdasági banknak mindenekelőtt be kell fejeznie a Magyar Általános Takarékpénztárral való tárgyalásait. Addig mi várakozó állásponton helyezkedtünk.

A szanálási akciót mindenesetre jóakarral támogatjuk.

— Csak nyugodtan be kell várni a fejleményeket — vágott közbe a vezérigazgató szobájában tartózkodó Rósa Izsó dr. Az ilyen mentőakciót csak csöndben lehet elvégezni.

— Mi az oka, hogy ilyen rohamosan követték egymást a fejlemények?

— Rossz híreket terjesztettek a bankról